

bemidlede Medlemmer og Sygekasserne om Kontingentets Størrelse. Dette maa jo fastsættes noget forskelligt for de forskellige Medlemmer efter deres Stilling, og efter som de er mere eller mindre udsatte for at komme til at lide af Sygdom. Dersom Lovforslaget vedtages med den Bestemmelse, det nu har, vil det utvivlsomt ogsaa blive en Skuffelse for de bemidlede Medlemmer. I de nævnte to Ændringsforslag, Nr. 5 og 6, foreslaar Mindretallet, at Lovforslaget med Hensyn til disse Punkter føres tilbage til den Affattelse, som det havde, da det i Fjor fremlagdes i det andet Ting. Derefter vil det blive overladt til Sygekasserne selv at bestemme, om de vil beholde de bemidlede Medlemmer eller ikke. Dette er utvivlsomt den mest frisindede Ordning og den, der bedst kan ventes at medføre fredelige Forhold. Og de, der tror, at en Tvangsordning vilde være saa overordentlig fortræffelig, baade for Sygekasserne og for de bemidlede Medlemmer, synes jeg ikke kan have Grund til at nære større Betænkeligheder ved, at Sygekasserne stilles frit. Skulde det vise sig, at Ordningen var saa fortræffelig, vilde den jo let kunde gennemføres under det frie Styre.

Endnu føler jeg Trang til at tilføje, at da Lovforslaget var til første Behandling her i Tinget i Fjor, og jeg med meget kort Varsel fik overdraget det Hverv at sige et Par Ord om Sagen paa mit Partis Vegne, saa jeg — under Paavirkning af, hvad der under Forhandlingerne om Sagen var sagt om dette Punkt i det andet Ting — anderledes derpaa, men ved nærmere Overvejelse — og ogsaa under nogen Paavirkning af Udtalelser af Sygekasseinspektøren og af De danske Sygekassers samvirkende Centralforeningers Bestyrelse — er jeg blevet fuldkommen overbevist om, at jeg den Gang saa fejl, og at man i dette Spørgsmaal ikke bør tvinge Sygekasserne.

Ændringsforslag Nr. 7 til § 9, som er stillet af Udvalget med Undtagelse af to Medlemmer, vedrører det Udvalg, som skal afgøre, om nogen efter sin økonomiske Stilling kan optages som nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse, samt om Sygekassen er berettiget til Tilskud af Staten for et nydende Medlem. Vort Ændringsforslag gaar ud paa, at den Læge, der skal have Sæde i dette Udvalg, ikke, som det er foreslaaet i Lovforslaget, skal være en af vedkommende Sygekasse benyttet Læge, men en af den lokale Lægeforening valgt Læge. Vi har nemlig den Tro, at en af Sygekassen benyttet Læge vil være meget uheldig og usekvestret stillet i dette Udvalg. Det vil

ikke være ham let at gaa med til at sætte et Medlem ud, han faar derved let et uheldigt Skær over sig, og hans Stilling bliver altsaa ret betydningsløs. Vi foreslaar i Stedet derfor, at det skal være en af den lokale Lægeforening valgt Læge, idet en saadan efter vor Mening vil staa mere frit og selvstændigt. Det er imidlertid muligt, at der slet ikke bør være nogen Læge som Medlem af det omtalte Udvalg. Det er muligt, at man hellere bør overlade det for Landdistrikternes Vedkommende til Amtsraadet og for Byernes Vedkommende til Ligningskommissionerne eller en anden Autoritet at vælge dette tredje Medlem. Vi har ikke stillet noget Forslag derom, men jeg finder Anledning til at nævne det, da vi har drøftet det, og for at det andet Ting, hvis det ikke skulde synes om den Forandring, vi her har foreslaaet, kan vide, at vi er villige til at drøfte en Ordning, hvorefter der slet ikke kommer nogen Læge i dette Udvalg, men at det bliver et paa anden Maade valgt tredje Medlem.

Ændringsforslaget under Nr. 10 til § 13 er en Følge af Ændringsforslaget under Nr. 14 til § 23, og jeg skal derfor ikke nærmere omtale det. Bliver Ændringsforslaget til § 23 vedtaget, og der ellers ikke bliver foretaget større Ændringer i § 13, som omhandler Fordelingen af Statstilskuddet, vil dette Ændringsforslag uden videre være vedtaget.

Jeg kommer saa til Ændringsforslag Nr. 11 til § 13, om Indførelse af Maksimaltakster for det Bidrag, der kan gives Sygekasserne pr. ubemidlet nydende Medlem fra Statskassens Side. Det Mindretal, som stiller dette Forslag, tror, at det er nødvendigt at sætte en Begrænsning for Størrelsen af Statstilskuddet pr. ubemidlet nydende Medlem, dersom man ikke skal risikere, at Statstilskuddet svulmer alt for stærkt op. Sygekasseinspektøren udtalte jo for nogle Aar siden, at ca. 90 pCt. af Befolkningen over 15 Aar var under de Formue- og Indtægtsgrænser, som da betingede Optagelse i anerkendte Sygekasser. Ved Udgangen af 1913 var den Del af Befolkningen over 15 Aar, som var Medlemmer af anerkendte Sygekasser, 42,1 pCt., og Procenttallet stiger aarlig. Inden vi kommer op til 90 pCt., er der dog endnu en meget lang Vej, men i alt Fald kan det ventes, at Statens Udgifter til Sygekasserne normalt vedblivende vil stige ikke ubetydeligt i en meget lang Aarrække. Derfor finder Mindretallet ogsaa, at der i alt Fald maa sættes en Grænse for Størrelsen af Statens Tilskud pr. ubemidlet nydende Medlem, saa meget mere